دیدگاه خود در مورد مطالب و گزارش اصلی این صفحه را به صورت پیامک با شماره ۳۰۰۰۱۴۱۴۲۸ در میان بگذارید.

«گُل» جایگزین «شیشه»

دبیر شورای هماهنگی مبارزه با مواد مخدر فارس با اشاره به اینکه مصرف مواد مخدر در جامعه دانش آموزی کشور یک درصد است، گفت: دانش آموزان بیشتر تریاک و گل مصرف می‌کنند در بین دانشجویان نیز مصرف گل وجود دارد. به گزارش ایسنا، محمدرضا ابراهیمی گفت: اینکه یک خانواده در مورد رفت و آمدهای فرزندان خود اطلاع کافی نداشته باشد، زنگ خطر است؛ باید همه افراد خصوصا مدیران جامعه و پدر و مادرها را نسبت به اعتیاد و موادمخدر حساس‌تر کنیم. ابراهیمی با یادآوری اینکه اعتیاد و رشد شیوع مصرف موادمخدر در بین نوجوانان و جوانان را امری جهانی دانست و گفت: متاسفانه الگوی مصرف امروز به مواد تلفیقی گرایش یافته و معتادان بیشتر از یک نوع ماده مخدر صنعتی به همراه یک نوع ماده مخدر سنتی به شکل تلفیقی مصرف می‌کنند. او با بیان اینکه اکثر معتادان دستگیر شده در شیراز، مصرف مواد مخدر تلفیقی دارند، گفت: یکی از معضلات امروز ما فضای مجازی است، هنوز راهکار قوی و تاثیرگذاری در فارس برای مقابله با تهدیدات فضای مجازی در اختیار نداریم و در این باب همه را به کمک می‌طلبیم. ابراهیمی وجود اعتیاد در جامعه دانش آموزی را رد نکرد اما با تاکید بر اینکه این میزان در کشور یک درصد است، گفت: دانش آموزان بیشتر تریاک و گل مصرف می‌کنند؛ در بین دانشجویان نیز مصرف گل وجود دارد. او شایع‌ترین موادمخدر مصرفی را تریاک، هروئین و شیشه و حشیش اعلام و اضافه کرد: قرارگرفتن هروئین و شیشه در رده دوم نوع ماده مخدر مصرفی، یک زنگ خطر پر سر و صدا و جدی است.

گزارش

افزایش چند برابری حمله هکرها به حساب‌های بانکی شهروندان در سال جاری

کافی است به دادسرای جرایم رایانه‌ای مراجعه کنید؛ تقریبا ۹۹ درصد شاکیان از جمله قربانیانی هستند که از حساب‌های بانکی‌شان سوءاستفاده شده است. ماجرای این افزایش جرایم بانکی چیست؟

به گزارش برنا؛ جرایم بانکی این روزها آنقدرها شایع شده که کافی است در میان اقوام و همکاران این بحث را طرح کنید. غیر ممکن است یک نفر خاطره‌ای از کلاهبرداری در رابطه با حساب‌های بانکی نداشته باشد. چرخه دزدی و کلاهبرداری از حساب‌های بانکی در تهران و کشور به شدت توسعه پیدا کرده است و با افرادی مواجه هستیم که تقریبا دو سال به دنبال پول‌هایی هستند که کلاهبرداران نامرئی از حساب‌هایشان برداشت کرده‌اند. از سوی دیگر گرچه تعداد زیادی با این معضل مواجه شده‌اند اما به دلیل اینکه مبلغ برخی از این برداشت‌ها قابل اغماض است، افراد حاضر نیستند ساعت‌ها وقت خود را در دادسرا و پی شکایت بگذرانند از این رو این تعداد مراجعان به دادسرای‌های رایانه‌ای حتی اصل آمار شاکیان طعمه سارقان رایانه‌ای نیستند.

در این رابطه علی حقیقت جو؛ فعال حوزه‌ای تی و جرایم رایانه‌ای با اشاره به اینکه جرایم رایانه در سال جاری نسبت به سال گذشته افزایش داشته، گفت: این سرقت‌ها در سال جاری چندین برابر شده که یکی از دلایل این بوده که بانک مرکزی بنا داشته تا رمزهای یک بار مصرف را الزامی کند ولی این اتفاق نیفتاده است و کلاهبرداران مطلع از این الزام حداکثر تلاش خود را برای سوءاستفاده انجام دادند. کاربران به دلیل سهل انگاری و دانش کم، رمزشان را در اختیار سارقان اینترنتی می‌گذارند، مردم بی مبالاتی می‌کنند و رمزشان را لو می‌دهند؛ لازم است تا از رمزهای یک بار مصرف استفاده شود.

او در توضیح جزئیات استفاده از رمز دوم یک بار مصرف گفت: هر لحظه که نیاز به تراکنش اینترنتی دارید نیاز به تغییر رمز هم وجود دارد. اگر می‌خواهید تراکنش اینترنتی داشته باشید باید رمز جدید را دریافت کنید و این رمز یک بار مصرف، پس از یک دقیقه باطل می‌شود و این کار امنیت شما را بالا می‌برد که اگر اطلاعات حسابتان سرقت شد کلاهبرداران دیگر نتواند از آن رمز استفاده کنند.

این فعال حوزه آی تی و جرایم رایانه‌ای در پاسخ به اینکه چرا بانک‌ها با دارا بودن سیستم‌های امنیتی نمی‌توانند در شناسایی متهم به پلیس کمک حائز اهمیتی بکنند بیان داشت: امکان رصد این افراد از سمت بانک مرکزی وجود ندارد چرا که آنان راه‌های مختلفی را طی می‌کنند. کاربران هم روز به روز افزایش پیدا می‌کنند.

وی با ارائه پیشنهاداتی جهت افزایش امنیت حساب‌های کاربری اظهار داشت: امنیت حساب‌های اینترنتی به موضوع رمزهای یک‌بار مصرف برمی‌گردد. تنها راهکار امنیتی این است که کاربران امنیت کارت‌های بانکی خود را بالا ببرند. دانش کاربر اهمیت زیادی دارد. اگر رمز دوم به صورت یک بار مصرف فعال شود به فرض اینکه کسی اینترنتی ما را فریب بدهد، آن رمز برای یک دقیقه است و بعداز یک دقیقه قابل استفاده نیست.

حقیقت جو، با انتقاد از بی توجهی مردم به کسب اطلاعات امنیتی در خصوص حفاظت از کارت‌های بانکی خود گفت: جدیدا مد شده که این سارق اینترنتی طی تماس با طعمه خود به وی می‌گوید از برنامه رادیویی تماس می‌گیریم و شما برنده جایزه‌ای هستید و از افراد می‌خواهند پشت دستگاه خودپرداز بروند، فراموش نکنید اگر قرار است فردی به حساب هموطنان پولی واریز کند، از نظر بانکی نیاز نیست صاحب حساب پشت دستگاه ATM برود. چرا که تنها داشتن شماره کارت کافی است. در برخی کلاهبرداری‌ها رمز دوم را به صورت کد دستوری فعال می‌کنند از فرد می‌خواهند کد را بخواند و رمز دوم در آن کد وجود دارد که از دستگاه گرفته شده و نوعی کلاهبرداری است.

وی در پاسخ به چرایی افزایش جرایم رایانه‌ای در سال جاری تاکید کرد: سال گذشته بانک مرکزی ابلاغ کرده بود که از اول آذر هر کسی از طریق رمز دوم پولی از دست بدهد بانک‌ها ضرر و زیان شاکیان را می‌پردازند همچنین ابلاغ شده که از اول خرداد ماه رمزهای یک بار مصرف اینترنتی الزامی خواهد بود و همه باید رمز اینترنتی یک بار مصرف داشته باشند. اما پس از آن اعلام شد که این امر اختیاری است و این ابلاغیه اختیاری دوباره کار را مشکل کرد. بدین ترتیب امسال جرایم چند برابر شده چرا که مجرمین می‌دانستند بانک‌ها چه ابلاغی کرده‌اند و از اول خرداد تغییر رمزها اجباری خواهد بود از این رو هر کسی هر چقدر توانست کلاهبرداری کرد و میزان کلاهبرداری‌ها نسبت به آمار مشابه در تهران چند صد برابر افزایش پیدا کرد.

سلامت

مرگ زیر ۷۰ سال برای ایرانی‌ها ممنوع شد!

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت جلوگیری از مرگ ایرانیان در زیر سن ۷۰ سال،کاهش ۲۵ درصدی فشار خون و ۳۰ درصدی مصرف نمک در بین مردم را از جمله اهداف وزارت بهداشت عنوان کرد.

به گزارش فارس، افشین استوار گفت: این را همه می‌دانند که روزی عمر پایان می‌یابد اما ما می‌خواهیم تا جایی که ممکن است به تعویق بیندازیم و فعلا هدف این است که مردم زیر سن ۷۰ سالگی از بین نروند؛ چرا که اگر فردی زیر سن ۷۰ سالگی از بین برود می گوییم از نظر اهداف سازمان جهانی بهداشت مرگ زودرس داشته است. برای این کار باید به این موضوع توجه کنیم که شیوع فشار خون و مرگ ناشی از تصادفات و حوادث ترافیکی را کم کنیم و مصرف چربی ترانس را کاهش دهیم و به این ترتیب به هدف اصلی می‌رسیم. ما با کنترل فشار خون جلو عواقب جدی آن مانند سکته قلبی را می گیریم. فشار خون بروز سکته‌های قلبی و مغزی، مرگ کمتر از سن ۷۰ سال، زوال عقل و دمانس، نارضایی کلیوی و آلزایمر را افزایش می‌دهد.

ستون سبز

بیابان‌های ایران در حال پیش‌روی

یک متخصص بیابان‌زدایی، نسبت به پیش روی بیابان‌ها در ایران هشدار داد و از نبود سیستم ملی پایش و هشدار بیابان‌زایی در کشور انتقاد کرد. به گزارش ایسنا، علی‌محمد طهماسبی بیرگانی اظهار کرد: طبق تعریف مطرح‌شده از سوی کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی به تخریب سرزمین در مناطق خشک و نیمه‌خشک بر اثر فعالیت‌های انسانی و تغییرات اقلیمی که منجر به «کاهش توان تولید اراضی» می‌شود، بیابان‌زایی گفته می‌شود. برای مثال طبق این تعریف اگر میزان تولید یک زمین کشاورزی در حد دو تن گندم باشد و این میزان به دلیل کاهش حاصلخیزی بر اثر فعالیت‌های انسانی حتی به ۱۹۵۰ کیلو هم برسد، پدیده بیابان‌زایی رخ داده است. این متخصص بیابان‌زدایی با تاکید بر گستردگی مفهوم و مصادیق بیابان‌زایی و با بیان اینکه کاهش کمیت و کیفیت آب از مصداق‌های بیابان‌زایی است، گفت: علاوه بر اراضی کشاورزی، جنگل و مراتع، منابع آبی نیز دچار بیابان‌زایی می‌شوند. به این معنا که هرگونه برداشت بیش از حد از منابع آب سطحی و زیرزمینی، آلودگی آب‌های سطحی و تداخل آب شور و شیرین همگی جزو مصادیق بیابان‌زایی است بنابراین در یک تعریف دقیق‌تر می‌توان گفت از دست دادن هر منبع طبیعی از جمله آب در دایره مفهوم بیابان‌زایی قرار می‌گیرد. به گفته طهماسبی بیرگانی حتی تبدیل اراضی کشاورزی به اراضی مسکونی - که بالاترین نرخ آن مربوط به استان تهران است - هم جزو مصادیق بیابان‌زایی است که از آن به بیابان‌زایی تکنوژنیکی یاد می‌شود که ناشی از توسعه صنعت و مناطق مسکونی است به‌طوری که در نتیجه این روال باغات و اراضی کشاورزی به ساختمان تبدیل شده است. وی در ادامه با بیان اینکه تخریب جنگل‌ها و مراتع از دیگر مصادیق بارز بیابان‌زایی است به وضعیت نامناسب جنگل‌های زاگرس اشاره و تاکید کرد: متاسفانه در دو دهه گذشته از جنگل‌های زاگرس که منبع اصلی تأمین آب مورد نیاز کشور است، غفلت شده و شاهدیم که بهره‌برداری شدید، قطع درختان، چرای زیاشکوب باعث کاهش توان تولید این مناطق شده است که قطعاً از مصادیق روشن بیابان‌زایی به شمار می‌رود. وی همچنین ضمن انتقاد از بی‌توجهی‌ها به موضوع مقابله با بیابان‌زایی در کشور ما تصریح کرد: در دهه ۷۵ که به کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی پیوستیم تا سال ۸۰ فعالیت‌های کشور ما در حوزه بیابان‌زایی عمیق‌تر از سال‌های بعد از آن بود به طوری که در همان مدت کوتاه برنامه ملی مقابله با بیابان‌زایی تدوین شد و به تصویب کنوانسیون رسید اما متاسفانه به‌تدریج از حساسیت موضوع مقابله با بیابان‌زایی در کشور ما کاسته شد این درحالی است که در دهه‌های اخیر وضعیت کشور به لحاظ بیابان‌زایی وخیم‌تر از دهه ۷۰ شده است. در شرایط حاضر هم شاهدیم که در برخی از کشورها کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی توسط معاون وزیر پیگیری می‌شود اما در کشور ما به این موضوع و راه‌اندازی تشکیلات مستقل برای مقابله با بیابان‌زایی توجه کافی صورت نگرفته است. طهماسبی بیرگانی که مسئولیت ستاد ملی مقابله با گرد و غبار را نیز برعهده دارد، در پایان تاکید کرد: بیابان‌زایی به شکل‌های مختلف ظهور و بروز پیدا می‌کند. یکی از مهم‌ترین عوارض آن وقوع پدیده گرد و غبار و فرسایش بادی است. از بین رفتن پوشش گیاهی و رطوبت خاک، جلوگیری از ورود آب به دشت‌ها از طریق احداث سدها و آب‌بندها منجر به بیابان‌زایی و در نتیجه خیزش گرد و غبار می‌شود.

وزیر کشور احمدی‌نژاد:

می‌خواستم قبرستان‌ها را داخل شهرها ببرم اما نگذاشتند!

آفتاب یزد در گفت‌وگو با کارشناسان فقه و جامعه به بررسی این پیشنهاد پرداخته است

آفتاب یزد- گروه اجتماعی: براساس اعلام آمارهای رسمی روزانه ۱۶۲ تهرانی به دیار باقی سفر می‌کنند که سکته، تصادفات و گازگرفتگی از مهمترین دلایل مرگ پایتخت نشینان است، این در حالی است که چندی پیش ایرج حریرچی سخنگوی وزارت بهداشت اعلام کرده بود روزانه بیش از هزار ایرانی می‌میرند! این آمار نشان دهنده این است که روزبه‌روز قبرستان‌ها در کشور در حال گسترش هستند و هر سال زمین‌های بیشتری به انحصار مردگان در می‌آید! با این حال قبرستان‌ها معمولا خارج از شهرها قرار دارند و این موضوع در تمام دنیا مرسوم است، قبرستان‌ها معمولا با فاصله نسبتا زیادی خارج از شهرهای ساخته می‌شوند مگر اینکه در جریان شهرسازی و گسترش شهرها، راهی به درون شهر پیدا کنند! با همه این تفاسیر برخی معتقدند که قبرستان‌ها باید داخل شهرها ساخته شوند تا مردم از فکر مرگ غافل نشوند، حجت‌الاسلام مصطفی پورمحمدی جزو افرادی است که به این موضوع اعتقاد دارد، او چند روز پیش طی سخنرانی‌ای گفته بود: «قبرستان باید داخل شهر باشد تا یاد مرگ با انسان همراه شود» اما به گفته روانشاسان و جامعه شناسان این موضوع با آسیب‌هایی همراه خواهد بود که آن را غیر عملی جلوه می‌دهد.

■ قبرستان‌ها را به شهرها بیاورید!

چند روز پیش حجت‌الاسلام مصطفی پورمحمدی وزیر دادگستری دولت سابق گفته بود: «امروز دنیا دنبال طراحی بی‌خیالی نسبت به مرگ است و جوری مراسم تدفین و تشییع را طراحی می‌کنند که مروج همین نظر باشد تا یاد مرگ از انسان دور شود و کسی از مرگ و قبرستان نترسد. ما هم در کشورمان همین ماجرا را داریم و در دوران وزارت کشور هم یکی از درگیری‌های من با برخی این بود که قبرستان باید داخل شهر باشد تا یاد مرگ با انسان همراه شود نه اینکه قبرستان را از شهر خارج کنیم، اما این اتفاق رخ داده و اسم قبرستان را هم به آرامستان تغییر داده‌ایم.» این موضوع در حالی عنوان می‌شود که در حال حاضر کشور ما آمار بالایی در نرخ افسردگی و اختلال‌های روانی دارد و این موضوع با در نظر گرفتن مراسم پیرامون آن می‌تواند به تشدید موارد ذکر شده کمک کند.

■ مرگ اندیشی چه تاثیر مثبتی در زندگی مردم دارد؟

حجت الاسلام محسن غرویان استاد فلسفه اسلامی حوزه و دانشگاه در این باره به آفتاب یزد گفت:«به نظر من این موضوع باید از نظر جامعه شناسی و روانشناسی مورد مطالعه قرار بگیرد چرا که باید بررسی شود «مرگ اندیشی» چه اثر مثبتی در زندگی انسان دارد؟ آیا این موضوع باعث افسردگی بیشتر مردم می‌شود یا نه؟! به این شکل ساده نمی‌توان در رابطه با چنین موضوعی صحبت کرد چون تا زمانی که انسان در این دنیا زندگی می‌کند بیشتر باید از زندگی خودش لذت ببرد؛ باید بررسی شود که ما به این دنیا آمده‌ایم برای غم، غصه و افسردگی و یا اینکه برای نشاط و لذت بردن از زندگی به این دنیا آمده ایم؟! البته دو دیدگاه در این باره وجود دارد؛ یکی اینکه عده‌ای فکر می‌کنند که ما برای رنج کشیدن و سختی و ناراحتی به این دنیا آمده‌ایم و دیدگاه دیگر این است که برخی معتقدند رضایت خداوند در رنج و غصه مداوم ما نیست بلکه رضایتش در این است که انسان‌ها از زندگیشان و از زنده بودن لذت ببرند و با خوشی‌ها، نشاط و شادابی بیشتر سر و کار داشته باشند. اینکه قبرستان‌ها را جلو چشم انسان‌ها بیاوریم مسلما با دیدگاه اول بیشتر سازگاری دارد نه با دیدگاه دوم!»

او در ادامه تاکید کرد:«البته جنبه‌های بهداشتی و سلامت مسئله را هم باید مورد بررسی قرار بگیرد. از نظر دینی به نظر می‌رسد که این کار، کار درستی نیست! این که به یاد آینده باشیم بر می گردد به تفکر، فرهنگ و فلسفه‌ای که انسان بر مبنای آن زندگی می‌کند، ابعاد قضیه باید مورد مطالعه قرار بگیرد اما به طور کلی من با چنین مسئله‌ای مخالف هستم که قبرستان را همیشه به مردم نشان بدهیم! به نظر من دین برای این آمده که مردم از حیات و زندگیشان و از بودن در این جهان لذت ببرند چرا که رضایت خداوند در غم و اندوه ما نیست بلکه رضایت خداوند در این است که ما شاد باشیم و در ارتباط با خداوند و دین خوش باشیم. برای اینکه به چنین زندگی‌ای برسیم باید صحنه‌های نشاط آفرین همیشه در چشم مردم باشد، باید مردم را بیشتر با سبزه و گل و نشانه‌های حیات مواجه کنیم و شهرها و محیط زندگیمان، محیط نشاط و سرزندگی باشد، اینکه قبرستان را مدام به مردم نشان بدهیم سبب می‌شود که مردم بیش از پیش افسرده شوند، من با این دیدگاه کاملا مخالفم!»

■ مرگ اندیشی سبب بی انگیزگی در حیات می‌شود؟

بررسی این موضوع نیاز به نظرات روانشناختی دارد و باید به این موضوع پرداخته شود که از منظر روانشناختی مرگ اندیشی چه تاثیری بر جامعه خواهد داشت. علیرضا شریفی یزدی دکتر روانشناس در این باره به آفتاب یزد می‌گوید: «بشر از قدیم الایام به صورت تجربی به این نتیجه رسیده که بحث قبر، قبرستان و امثال اینها چه اثرات منفی‌ای می‌تواند داشته باشد، به همین دلیل هم به صورت مداوم تلاش کرده که به اشکال مختلف زهر این موضوع را بگیرد، برای مثال در ادبیات وقتی روز اول یک نفر فوت می‌کند، می‌گویند طرف مرد، چند وقت بعد می‌گویند فوت کرد، بعد می‌گویند دار فانی را وداع گفت و بعد هم عنوان می‌شود که به دیار باقی شتافت! در واقع مداوم کلمات را عوض می‌کنند تا از بار روانی منفی که واژه مرگ یا مردن روی دوش انسان‌ها می‌گذارد از این طریق بکاهند. این اتفاق تنها در زبان فارسی رخ نمی‌دهد بلکه در تمام زبان‌ها این تغییرات رخ می‌دهد تا به واسطه آن زهر واژه‌ها را بگیرند، به همین دلیل هم قبرستان به آرامستان تغییر نام می‌دهد.»

او در ادامه تاکید کرد:«بشر از گذشته تاکنون تا اندازه‌ای که برایش میسر بوده دو کار انجام داده است؛ اول اینکه قبرستان را از محل زندگی عادی و از محل عبور مردم دور کند، به همین دلیل هم قبرستان دور از شهرها ساخته شد و دور آن‌ها معمولا محصور شد تا برای حیات انسان‌ها مشکلی به‌وجود نیاورد و دوم اینکه خیلی‌ها به ویژه ایرانی‌ها از دیرباز تاکنون برای انسان‌های بزرگ و محترم بارگاهی درست می‌کردند که مقداری از بار سنگین روانی مسئله مرگ کاسته شود!

قبرستان‌های قدیمی هم که بعد به مرور زمان در شهرها قرار گرفتند نیز معمولا محصور می‌شوند و آن را به یک فضای پارک مانند تبدیل می‌کنند تا از شدت نازیبایی و اثرات نامطلوب روانی و اجتماعی فضای مرگ بکاهند! به لحاظ روانشناسی و روانشناسی اجتماعی این که قبرستان‌ها را داخل شهرها قرار دهیم کمی دور از سلامت روانی و اجتماعی و همچنین مبلمان شهری است. معماری شهری باید جامعه را آرام و امیدوار کند تا بتوانند به فعالیت‌های روزانه خود برسند.

■ حاصلی جز افسردگی در حیات نخواهد داشت!

برای بررسی این موضوع از بعد جامعه شناسی نیز با امیر محمود حریرچی، جامعه شناس و آسیب شناس اجتماعی به گفت‌وگو نشستیم. او معتقد است:«باید ببینیم چرا از ابتدا قبرستان‌ها خارج از شهرها ساخته می‌شدند. شهرهایی مثل تهران دیگر گنجایش ندارند چرا که علاوه بر اینکه شهرها روز به روز در حال گستردگی هستند قبرستان‌ها هم به دلیل مرگ و میرهای زیاد روز به روز در حال گستردگی هستند. در برخی از کشورها قبرستان‌ها خیلی زیبا ساخته شده‌اند و در شهرها قرار دارند تا مردم بتوانند برای تازه کردن دیدار با عزیزانشان به این مکان‌ها بروند و آرامش بگیرند اما نکته حائز اهمیت این است که در آن کشورها نرخ مرگ و میر خیلی پایین است اما در تهران روزانه بیشتر از ۱۱۰ نفر مرگ و میر داریم که چند نفر آن به شهرستان‌ها انتقال داده می‌شوند و بقیه کاملا در بهشت زهرا تدفین می‌شوند، حالا اگر بخواهیم قبرستان‌ها را وارد شهر کنیم کجا می‌خواهیم روزانه ۱۰۰ نفر را دفن کنیم؟ حتی اگر در محله‌ها هم این تدفین‌ها را تقسیم کنیم باز هم امکان پذیر نیست، فکر کنید در اکثر محله‌ها هر روز قرار است مراسم تدفین، سوم، هفتم و چهلم برگزار شود! این موضوع چه تاثیری روی جامعه خواهد داشت؟!»

او در ادامه تصریح کرد:«در زمان دولت نهم هم حرف‌هایی در این باره زده شد اما عملی نشد چرا که واقعا شهرها گنجایش چنین موضوعی را ندارند! اضطراب، غم و ناراحتی به اندازه کافی در جامعه امروز ما در جریان است و مردم توانایی این را ندارند که هر روز در محله زندگیشان مراسم سوگواری کسی برگزار شود! از قدیم طبق آموزه‌های دینی به ما یاد داده شده که در دو حالت به قبرستان برویم؛ یکی زمانی که شادی و خوشبختی بر ما غلبه کرده و دیگری در شرایطی که غم بر ما مستولی شده است. بنابر این امروز که قبرستان‌ها خارج از شهرها هستند هر کس که بخواهد می‌تواند این مسافت را طی کند و به دیدار عزیزش در قبرستان برود، دیداری تازه کند و دلی سبک کند، این کار هیچ نیازی به این ندارد که قبرستان‌ها را داخل شهرها بیاوریم! این نوع مراسم افسردگی که مردم گریبانگیر آن شده‌اند را افزایش می‌دهد چرا که تقسیم شدن این حد مرگ و میر در شهر تهران به همراه مراسم‌های پیرامون آن سبب می‌شود که در هر محله هر روز نزدیک به ۱۰ مراسم تدفین را شاهد باشیم! جامعه امروز ما به اندازه کافی درگیر فقر، خشم و مسائل دلخراش اینچنینی است و افزودن مراسم‌های تدفین به آن حاصلی جز افسردگی در حیات نخواهد داشت! باید سعی کنیم که شادی‌ها را افزایش دهیم و از مرگ‌های زودرس جوانان جلوگیری کنیم تا آینده بهتری برای کشور بسازیم نه اینکه با آوردن قبرستان‌ها به شهرها افسردگی را افزایش دهیم.»

مشکلات ساکنان جنوب پایتخت

زندگی در منطقه ممنوعه

زندگی زیر دکل‌های فشار قوی برق همراه با بوی تعفن زباله و فاضلاب، همجواری با چربی سوزان در میان گرد و خاک ناشی از تولید کارخانه سیمان تنها بخشی از گرفتاری‌های ساکنان جنوب پایتخت در شهرستان ری به شمار می‌رود که به محل تجمع و سرریز واحدهای صنعتی کلانشهر تهران تبدیل شده است. تراژدی تاسف بار استقرار واحدهای آلاینده انتقالی از کلانشهر تهران و سرازیر شدن معضلات زیست محیطی به ری سال‌هاست وجود دارد و انگار قرار نیست جمعیت حدود یک‌میلیون‌نفری شهرستان از آن خلاصی یابند.

■ زندگی زیر کابل‌های برق فشار قوی

به گزارش ایرنا، شب‌ها صدای ویز ویز جریان برق را به راحتی می‌شنویم. «حالا تنها کاری که از دستمان بر می‌آید این است که بنشینیم و دعا کنیم باران نیاید چون خطر واقعی آن موقع است، بارها هم گلایه کرده ایم، رسانه‌ها نوشته‌اند اما هنوز اتفاقی نیفتاده است»؛ این جمله‌ها واقعی و بخشی از دردهای ساکنان برخی محله‌های جنوبی پایتخت است که در کنار دکل‌های فشار قوی برق زندگی می‌کنند. سابقه حضور ساکنان این محدوده به بیش از ۴۰ سال گذشته بر می‌گردد و طی این سال‌ها بر تعداد ساکنان اضافه شده است؛ اهالی از اقشار کم درآمد هستند و براساس آمار، اینک زندگی بیش از چهار هزار نفر از مردم با خطرات ناشی از برق گرفتگی، مشکلات و بیماری‌های زیادی در نتیجه زندگی زیر دکل‌های فشار قوی برق جریان دارد. مدیر شرکت توزیع نیروی برق شهرستان ری در این مورد توضیح داد: «اکنون یکهزار و ۱۵۵ واحد مسکونی در محدوده‌ای به طول ۳.۵ کیلومتر در نزدیکی کابل‌های برق فشار قوی واقع شده است.» داود رحیمی اظهار داشت: «۴۵۰ واحد مسکونی در محله ملک آباد به طول ۶۰۰ متر، ۶۱۰ واحد در شهرک علائین به طول ۱.۵ کیلومتر، ۴۰ واحد در میدان خالقی به طول ۲۰۰ متر، ۵۰ واحد در بلوار قدس به طول ۵۰۰متر و پنج واحد در خیابان نوبهار به طول ۲۰۰ متر در حریم این کابل‌های فشار قوی قرار دارند. بیش از چهار هزار نفر از ساکنان این محلات درگیر خطرات و مشکلات ناشی از کابل‌های برق قرار دارند، این ساکنان در حریم خطوط ۶۳ کیلوولت و ۲۳۰کیلو ولت قرار دارند. ۲۳۰ کیلوولت برق موجب بروز بیماری‌های خطرناکی می‌شود که بی تأثیر در سلامت انسان‌ها نیست.»

■ زندگی با تعفن زباله

بوی نامطبوعی که در مسیر عوارضی تهران - قم تا فرودگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) به ویژه در ماه‌های گرم سال به مشام می‌رسد، موضوع تازه‌ای نیست بلکه طی چند سال اخیر همواره خبرساز بوده و حل نشده باقی مانده است. بوی بد متصاعد شدن گازهای پسماند زباله در مجتمع آرادکوه به همراه بوی بد چربی سوزان، دامداری‌های بدون تصفیه خانه و کارگاه‌های صنعتی تنفس مردم شهرهای باقرشهر، کهریزک در جنوب شهرری و مسیر اطراف فرودگاه امام خمینی (ره) را مختل کرده است و حل این معضل نیاز به سرمایه گذاری زیاد و یک عزم ملی دارد. مجتمع پردازش و بازیافت زباله آرادکوه کهریزک در کیلومتر ۲۳ جاده قدیم تهران - قم و در جنوب کهریزک واقع شده است. این مرکز روزانه به طور متوسط هشت هزار تن انواع پسماندهای مختلف از منابع مختلف تولیدی همچون مناطق ۲۲ گانه پایتخت، شهرک‌ها و شهرهای اطراف، مراکز بهداشتی و درمانی، لجن، سرشاخه و غیره را برای امحا و دفع می‌پذیرد.

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست کشور اسفند سال گذشته در جریان بازدید از محل تصفیه خانه واحدهای صنعتی مستقر در جنوب غرب استان تهران، مجتمع پردازش و بازیافت زباله آرادکوه در کهریزک را از کانون‌های اصلی بوی نامطبوع جنوب پایتخت برشمرد و گفت:«رئیس جمهوری به شهرداری تهران دستور داده این مجتمع به مکانی مناسب منتقل شود.» عیسی کلانتری تصریح کرد: «به احتمال زیاد این مجتمع به ۱۰۰ کیلومتر پایین‌تر و به مناطق کویری جنوب پایتخت انتقال می‌یابد. تمامی کانون‌های انتشار بوی نامطبوع در مسیر فرودگاه امام خمینی (ره) شناسایی و بر اساس برنامه ریزی‌های انجام شده تا پایان سال ۱۳۹۹ این مشکل زیست محیطی در جنوب پایتخت رفع می‌شود. بر اساس بررسی‌های لازم ۱۰۰ نقطه از منابع آلوده کننده شامل فاضلاب، کارخانجات، کشتارگاه‌ها، دامداری‌ها و مراکز جمع‌آوری پسماند شناسایی شده‌اند و تمهیدات لازم برای اصلاح و انتقال این مراکز اندیشیده شده است.» باتوجه به صراحت سخنان متولیان مبنی بر ضرورت انتقال مجتمع آرادکوه اما هنوز معلوم نیست که عملیات جابه جایی آن چطور و تا چه زمانی قرار است انجام شود.

■ زندگی در گرد و غبار کارخانه سیمان

کارخانه سیمان تهران در شهرستان ری با قدمتی طولانی در کنار مناطق مسکونی امین‌آباد، حاجی‌آباد و غنی آباد واقع شده که به دلیل ایجاد آلودگی هوا زمینه ساز معضلات و مشکلات فراوانی برای مردم این اهالی شده است. امین‌آباد نزدیک‌ترین روستا به فاصله ۲ کیلومتری کارخانه محسوب می‌شود؛ گرچه روستاهای غنی آباد با جمعیت ۸۸۰ نفر، اشرف آباد (اسلام آباد سیمان تهران) چهار هزار و ۸۲۰ نفر، تقی آباد ۸۱۹ نفر و زمان آباد ۲ هزار و ۳۰۰ نفر جمعیت در همین محدوده قرار گرفته‌اند اما فاصله آنها تا کارخانه به اندازه روستای امین‌آباد نیست. این کارخانه می‌توانست دستاوردهای مادی برای مردم این روستاها داشته باشد اما آنطور که اهالی همسایه این واحد تولیدی می‌گویند جز آلودگی و معضلات زیست محیطی ثمره دیگری برایشان نداشته و موجب ایجاد مشکلات زیست محیطی در منطقه شده است. این اظهارات ساکنان البته در حالی است که مدیران کارخانه ادعاهای اهالی را قبول ندارند و می‌گویند بخش قابل ملاحظه‌ای از استخدام‌ها را به اهالی بومی اختصاص داده‌اند. اکنون ساکنان امین‌آباد با مشکلات زیست محیطی ناشی از این کارخانه دست و پنجه نرم می‌کنند، ساکنانی که به امید زندگی بهتر و کار در کلانشهر تهران در حاشیه این مناطق زندگی می‌کنند. آلودگی صوتی ناشی از تردد کامیون‌های حمل سیمان نیز بر آلودگی هوا افزوده، گرچه این منطقه برابر گزارش‌ها از آلودگی‌های ناشی از سرازیر شدن سالانه ۴۰۰ میلیارد مترمکعب آب آلوده به جنوب تهران بی بهره نبوده است. با این حال سوانح رانندگی و ترافیک در محور امین‌آباد - شهرری، گرد و خاک نشسته روی وسایل منازل مردم و مبارزه با بیماری‌های ریوی تنها بخشی از مشکلات این منطقه گزارش می‌شود که زندگی را به کام مردم تلخ کرده است. رئیس اداره حفاظت محیط زیست شهرستان ری نیز در این باره در گفت‌وگو با ایرنا، با تأیید آلودگی هوا ناشی از کارخانه سیمان اظهار داشت: سیستم‌های کارخانه به دلیل قدیمی بودن موجب ایجاد آلودگی‌های زیست محیطی برای مردم منطقه امین‌آباد شده است. زهره عبادتی افزود: کارخانه دارای ۶ واحد قدیمی بود که سه واحد آن به دلیل جایگزین شدن واحدهای جدید از مدار خارج شد و یک واحد هم بدون مشکل و در حال فعالیت است. ۲ واحد کارخانه سیمان به دلیل ایجاد معضلات زیست محیطی برای مردم منطقه امین‌آباد مشکل ساز هستند.